

Šokující zprávy z terénu aneb co se podařilo zjistit v ulicích

Sám vyrazil do křivolakých a zablácených uliček místního tržiště, by zachytil čerstvé a zaručeně ověřené informace o všem, co se kde šustne. Posudte sami, zda to, co jsme vyslechli a přinášíme, stojí za to:

Moruše: „Už jste to slyšely holky? Víte, kdo se bude ženit?“

Gluša: „Nevím. Kdo ti co zas nakukal, aby se ti dostal pod sukni?“

Moruše: „Nech toho, huso hloupá a nezávid, že vím, co se kde na panství šustne. Starý Hajma se včera vrátil z Žlebu. Zaslechl to od samotného kastelána Drahoše. Objednával drahé látky pro ženicha. A že neuhádneš, kdo je ten šťastlivec. Že ne?“

Gluša: „Jak to mám vědět? Na hrad nechodím a kdejaký sedlák či kupec mě nezajímá.“

Moruše: „Ty jsi fakt husa hloupá. Když kastelán kupuje šaty pro ženicha, tak je přece nekupuje nějakému poddanému. Jediný, kdo připadá v úvahu je přece ... Čeněk! Pánův syn!“

Gluša: „Tak náš milý Čeněk se bude ženit? Taková škoda, já doufala, že to budu já, kdo bude nejšťastnější žena na světě! Ach, ty jeho kadeře. A ten úsměv. Jednou se na mě podíval, když tudyma projížděl na lov.

A tak na mě spiklenecky mrknul, víš jak to myslím.“

Moruše: „Neměla jsi dnes ke snídani zkvašené mléko?“

Gluša: „Neměla, abys věděla. A kdo je ta šťastná? To nevíš, co?“

Moruše: „To nevím, ale určitě to nebude taková šereda, jako jsi ty!“

Dmýšek: „Já to vím, heč!“

Moruše: „Kecáš. Co ty tak můžeš vědět.“

Dmýšek: „Náhodou. Byl jsem na trhu taky. A taky jsem ledascos zaslechl od kastelána Drahoše. Objednával víno na svatbu. Nevěsta má zřejmě vybíravý jazýček. Poručil dovézt víno až z Němec.“

Gluša: „Nenapínej nás. Pověz jméno té mrchy, která nám hodlá ukrást našeho Čenka“

Dmýšek: „Za tyhle řeči by ti pán setnul hlavu, Glušo. Takhle nehezky mluvit o naší budoucí paní. Mohl bych tvou hlavu používat jako nočník, protože je úplně dutá!“

Moruše: „Nech Glušu na pokoji, Dmýšku! Nebo ti kosou useknu ty tví psí uši. Pověz, kdo je nevěstou, ať ti můžeme dát za pravdu. Známe ji?“

Dmýšek: „Nu dobrá, ale za to, že vám prozradím její jméno si vyberu později odměnu. Nevěstou není nikdo jiný než ... Květava!“

Gluša: „Kdo?“

Moruše: „Květava?! Naše Květava! Čenčkova sestřenice přeci! Květava je prý nejkrásnější dívka severu. A možná i v celém království. Její matka, Bělava, ač stará krůta, vypadá tucetkrát lépe než kterákoliv mladice široko daleko. Květava podělila nejen krásu, ale podělí i spoustu peněz.

Bože to bude pár. Náš Čeněk a Květava.“

Gluša: „Hele, a neměla by si ta Květava vzít pánova prvorozeného syna Chruďoš? Co to je, aby se první ženil druhorozený syn. Ať si Květava vezme Chruďoš a já si vezmu Čenka.“

Moruše: „Ty jsi fakt opilý! Vidělas někdy Chruďoš? Ne. Přesně to jsem si myslela, jinak bys takhle nemluvila. Chruďoš je prostáček!

Vypadá jako dospělý, ale chová se jak dítě. Ne. Jako nemluvně.

Tudlevá to prý nestihnul a házel to všude kolem sebe. Hýkal u toho jak... jak ty, když si s Neradem na slamníku.“

Gluša: „Teď zase závidíš ty. Náhodou, já mám Nerada ráda. I když není tak fešný jak Čeněk. A bohatý už vůbec ne. Ale je jenom můj. Čeněk prý ještě neprohrál žádný turnaj. Jestli je v posteli stejně obratný, jako na kolbišti, má se Květava na co těšit!“

Moruše: „Dost snění ty káčo. Nebo si tu nohu kosou usekneš!

Jednonohá se nebudeš líbit už ani Neradovi.“

Tak snad uznáte, že to, co jste si právě přečetli je více než zajímavé a můžete si být jisti, že naše uši budou všude, kde se něco šustne i nadále a informace z našich ulic, uliček, zákoutí nebo dalších míst naší krásné země vám budeme přinášet i nadále. Nic nám neunikne.

